

GEORGIUS

časopis farnosti Bobrovec

Obsah

- 1 Časopis Georgius
- 2 Sv. Juraj
- 3 Zo života sv. Juraja
- 4 Odpustová slávnosť
- 6 Mariánska úcta
- 7 O viere, sexualite...
- 9 Gender ideológia
- 11 Paškál
- 12 Podelme sa navzájom

Časopis Georgius

Dostáva sa Vám do rúk farský časopis Georgius.

Chceme Vás informovať o dianí v našej farnosti, povzbudiť, inšpirovať, ale najmä pozvať k tvorbe farského spoločenstva.

Prvé číslo nášho farského občasníka vychádza počas Veľkej noci. Sviatky Veľkej noci nám neustále pripomínajú večnosť. Pretože život človeka na tejto zemi nekončí, ale pokračuje ďalej. Od poslednej večere Zeleného štvrtku vieme, že ten, ktorého poslal Boh, zostáva s nami až do konca našich dní. Ponúka nám svoju silu v Eucharistii.

Od krížovej cesty Veľkého piatku vieme, že v žiadnom našom utrpení nie sme sami. Je s nami Ten, ktorý bolesť našich pádov cítil s nami.

Od chvíle zmŕtvychvstania Veľkej noci, náš život nekončí v temnote, ale za hranicou biologického života nás čaká ten, ktorý nás sprevádzal cestou našich dní, kto stál na našej strane, kto pozná naše chyby a miluje nás takých, akí sme. Čaká nás otvorená náruč toho, „kto tak miloval svet, že dal svojho jednorodného syna, aby nezhynul nik, kto v neho verí, ale mal život večný“ (Ján, 3:16). K novému zmiereniu sa s Bohom, k novému otvoreniu sa pre všetko, čo je Božie a sväté, k hlbokej kontemplácii srdcom tajomstva veľkonočnej Božej lásky Vás úprimne pozývam a zároveň ju zo srdca prajem.

Vydáva Rímsko-katolícka cirkev, farnosť Bobrovec. Redaktori: Michal Marlenga, Martina Lisá, Martina Lehotská, Martin Brziak, Miroslava Triznová. Jazyková úprava: Martina Lehotská. Grafická úprava: MM.

Adresa: bobrovec@kapitula.sk
Redakčná rada si vyhradzuje právo úpravy a krátenia príspevkov.

Sv. Juraj**Narodenie**

medzi rokmi 275 - 280
Kapadócia, Turecko
alebo
Gruzínsko (Georgia)

Úmrtie

23. apríl 303
Lod, Palestína (Izrael)

Atribúty

ako vojak na bielom koni bojujúci
s drakom

Patronát

Anglicko, Aragónsko, Bejrút,
Čierna Hora, Etiópia, Freiburg im
Breisgau, Gruzínsko, Janov,
Katalánsko, Litva, Moskva,
Portugalsko, Srbsko, roľníci,
vojaci, skauti, proti pokušeniam,
proti vojnovým
nebezpečenstvám

Sviatok

24. apríl

Hrobka sv. Juraja

Sv. Juraj

Málokterý svätý sa v celom kresťanskom svete ctí tak dávno ako sv. Juraj. Presných historických správ o jeho živote však nemáme veľa. Narodil sa zrejme v druhej polovici 3. storočia v Kapadócii na území dnešného východného Turecka. Koncom 3. storočia bol rímskym cisárom Dioklecián, ktorý dvadsať rokov nechal kresťanov na pokoji. Mnohí z nich dosiahli vysoké hodnosti v rímskej armáde. Medzi nich patril aj Juraj. Cisár však, podnietený aj svojimi poradcami, začal po dvadsiatich rokoch strašné prenasledovanie kresťanov. Juraj smelo bránil vieru priamo pred cisárom. Cisár sa veľmi rozhneval, dal ho vrhnúť do väzenia, nechal ho mučiť a nakoniec sťat. Stalo sa to okolo rokov 303-305 v meste Lidda (Lod) v Izraeli (neďaleko Tel Avivu). Úcta k tomuto mučeníkovi sa veľmi rýchlo šírila. Najstarší chrám, ktorý bol zasvätený sv. Jurajovi, dal postaviť už cisár Konštantín Veľký v prvej polovici 4. storočia. Potom neskôr vzniklo po celom svete množstvo chrámov, zasvätených práve jemu.

Juraj sa zobrazuje ako rytier na koni, ktorý doráža draka.

Zdroj: <http://www.zivotopisysvatych.sk/juraj/>

Zo života sv. Juraja

Už ako dvadsaťročný dosiahol veľkej vojenskej hodnosti. Bol miláčikom vtedajšieho panovníka Diokleciána. Menovaný cisár zvolal v Nikomidií istého dňa poradcov, aby určili ďalší osud kresťanov. Bola to iba formálna porada, pretože cisár bol rozhodnutý na prenasledovanie kresťanov. Konečné riešenie porady bolo odložené na tretí deň.

Svätý Juraj za tie tri dni stále prosil Boha, aby odvrátil zlý úmysel cisára ohľadne kresťanov. Boh však riešil ináč, než si prial svätý Juraj. Chcel aj jeho odmeniť slávou mučeníka.

Na tretí, osudný deň, predstúpil pred cisára mladý, smelý, patrične ustrojený dôstojník Juraj a riekol mu: *„Najjasnejší cisár, prečo riešenie vážnych štátnych otázok odkladáš na neurčito a zaoberáš sa, ako páchať zločin? Prečo chceš kántriť nevinných ľudí, kresťanov, ktorí verne slúžia tvojej krajine a donucuješ ich, aby sa klaňali modlám, diablom, kým Boha, ktorý stvoril nebo a zem, ani sám neuznávaš, ani im nedovolíš Ho uctiť!“*

Zanemel cisár pri počúvaní týchto slov. Prvý na ne zareagoval Magnencius, ktorý svätému Jurajovi položil otázku: *„Kto ti dal tú smelosť?“* „Pravda,“ odpovedal svätý Juraj. *„Aká pravda?“* - znovu sa opýtal Magnecius. *„Isus Christos, ktorého prenasledujete, v ktorého verím a verne mu slúžim.“*

Po tomto krátkom dialógu sa zmohol na slovo aj cisár. *„Vieš dobre Juraj, že ťa mám rád“* - začal cisár. *„Poslúchni ma, obetuj mojim bohom a získaš ešte väčšiu moju lásku.“* „Prosím Boha,“ riekol Juraj, *„aby sa ti otvorili oči, aby si aj ty spoznal Hospodina, za ktorého som ochotný zomrieť.“*

Po týchto slovách ho začali mučiť. Celú noc v okovách zotrvať ležať vo väznici horeznačky ťažkým kameňom na hrudi. Na druhý deň ho mučili na kolese, na ktorom stratil veľa krvi, takže umieral. Cisár po niekoľkých uštipačných poznámkach odišiel do svojho chrámu, aby obetoval bohom za vraždu kresťana Juraja. Boh však nenechal Svojho služobníka na potupu pohanom.

Anjel koleso zastavil a mučeníka uzdravil slovami: *„Neboj sa, Georgij, Boh tvoj, je s tebou“.*

Uzdravený mučeník sa poponáhlal za cisárom.

Keď ho dav, obklopujúci cisára zbadal, jednohlasne zvolal: *„Veľký je Boh kresťanov!“* Cisár sa z toho nepoučil. Jeho manželka Alexandra uverila a volala s ostatnými na slávu Božiu, ale cisár dal všetkých povraždiť. Magnencius zachránil cisárovnú pred jeho hnevom, lebo ju ihneď dal odvieť do cisárskeho paláca. Svätého Juraja hodili na tri dni do vápna. Na štvrtý deň znovu živý a zdravý bol prevedený pred cisára.

„Prezrad' mi, Juraj,“ prosil cisár mučeníka, *„akými čarami si tak nepremožitelný?“* „To nie sú žiadne čary,“ odpovedal svätec, *„to je Božia moc, ktorá ma chráni pred úkladmi diabla, ktorému slúžiš.“*

Po tomto rozhovore začali sa nové muky. Juraja obuli do rozžeravených číziem s ostrými kľincami vyčnievajúcimi tak, aby sa mu zaborili do chodidla a hnali ho v tejto obuvi do väznice.

Potom bol prevedený čarodejník Anastáz, aby ho otrávil. Menovaný mu ponúkol vypiť otravu, avšak tá ostala bez očakávaného účinku.

„Ak mŕtveho vzkriesiš,“ povedal čarodejník svätcovi, *„uverím aj ja v Tvojho Boha.“*

„Urobím aj to,“ riekol svätý Juraj, *„ale nie kvôli tebe, ale kvôli ľudu, ktorý pre takých, aký si sám, nepozná pravého Boha.“* Priviedli ho na hrob zomrelého. Svätý Juraj vrúcnou modlitbou sa obrátil na Toho, Kto je „Vzkriesenie i život náš“, Mŕtvy vstal.

Anastáz tiež splnil svoj sľub - oslávil Christa spolu s tým, ktorého Juraj vzkriesil a obom za to stáli hlavy.

Svätého Juraja znovu uvrhli do väzby.

Na druhý deň znovu ho nútili obetovať pohanským bohom. *„Ukážte mi ich!“* zvolal mučeník. Cisárovi bolo milé toto Jurajovo zvolanie, lebo sa domnieval, že už ho poslúchne. Svätý Juraj prišiel do jeho božnice a púhym menom Isus zbúral všetky jeho modly - jeho bohov.

V tom sa tu zjavila aj cisárovná Alexandra a prosila mučeníka o modlitbu za ňu.

Cisár oboch odsúdil na smrť štátim hlavy.

Bolo to 23. apríla r. 303.

Odpustová slávnosť

Slová odpust, hostina, kermeš vyjadrujú slávnosť spojená s hostinou na počesť výročia posviacky kostola alebo na deň jeho patróna.

Územne sa hody rozširovali spolu s rozvojom cirkevnej farskej organizácie, najmä v 18. – 19. storočí a na začiatku 20. storočia. Dodnes prežívajú tam, kde pretrváva kontinuita susedského života a kde pôsobia ako spoločenský zvyk. Formálne sa dotvorili v stredovekých mestách. V jednotlivých regiónoch sa dbalo na to, aby patróni časovo rovnomerne pokryli spoločensky vhodné dátumy v priebehu celého roka, lebo s hodmi býval spojený jarmok, na ktorom očakávali kupujúcich a hostí zo širšieho okolia. Presun hodov do jesenného obdobia s dostatkom potravín je relatívne nový jav. Súvisí s rekatolizáciou v 18. storočí, najmä s prienikom mariánskeho kultu, s cyklom hospodárskeho života v dedinskom prostredí i s výstavbou protestantských kostolov, kde obyčajne spájali posviacku so vzdávaním vďaky za úrodu.

Jednou z najdôležitejších funkcií hodov bola a dodnes ostáva príležitosť na upevňovanie povedomia obyvateľov obce, na obnovu spoločenských kontaktov a na nadväzovanie nových známostí.

Hodová slávnosť trvala v minulosti, niekedy aj dnes, viac dní. Bola to výročná udalosť, ktorá mala viac častí: cirkevnú i svetskú, rodinnú i obecnú. Príprava hodov bola príležitosťou vyčistiť a upraviť kostol, ulice, domy i dvory. Deň pred hodmi prichádzali do obce kramári a komedianti. Deti mali možnosť zoznámiť sa s jarmočnou kultúrou. V jednotlivých domácnostiach sa pieklo, varilo, mládež pripravovala miesto pre muziku.

Prvá polovica nedele patrila kostolu, druhá hostine a zábave. Večer sa väčšina cezpoľných hostí odobrala domov, ale mládež ostávala. Stretnutia pri tanci boli uznávanou príležitosťou na nadväzovanie sobášnych známostí. Dodnes je to príležitosť na predstavenie snúbenca, snúbenice, na návštevu svatovcov.

Hody sú tiež príležitosťou na stretnutie príbuzných a rodákov. Povinnosť prísť na hody majú predovšetkým deti a súrodenci, ktorí bývajú mimo obce. Na hody sa obyčajne pozývajú i priatelia zo zamestnania. V mnohých obciach, obvykle tam, kde sú dva kostoly, mávajú veľké i malé hody.

Odpustky spojené s odpustom

V pastoračnej praxi a ľudovej zbožnosti našej Cirkvi sa tešia veľkej obľube tzv. "odpusty". Pravdepodobne nie je potrebné filologicky dokazovať takú zrejmu vec, že koreň slova „odpust“ je spoločný, resp., že je odvodený od slova „odpustky“. Odpustová slávnosť je teda slávnosť, pri ktorej je možné získať odpustky. Katolícke chápanie odpustkov je spojené s učením o trestoch za hriechy (následky hriechov). Aj prví kresťania boli presvedčení, že s odpustením hriechov sa nestráca spôsobené utrpenie ani náklonnosť k zlému. Tieto následky mali byť odstránené úkonmi pokánia.

Vplyvom keltského pokánia sa stanovilo, že za určitý hriech bol určený určitý skutok pokánia. Dokonca, skutky pokánia mohli byť zmiernené aj peňažnou almužnou. Tento vývoj v 11. storočí pokračoval v podobe odpustkov.

Odpustky boli najprv chápané ako odpustenie skutkov kajúcnosti (napríklad odpustenie púte). Koncom 11. a začiatkom 12. storočia pápeži udeľovali odpustky tým, ktorí sa zúčastňovali križiackych výprav alebo na ne finančne prispeli. Neskôr bolo možné získať odpustky aj pre zomrelých. Vychádzalo sa z presvedčenia, že uložené pokánie, ktoré si človek nevykonal na tomto svete, musí byť „vykonané“ očisťovaním na druhom svete. V stredoveku sa v tejto oblasti značne zveličovalo. Tridentský koncil poukázal všeobecne na hodnotu odpustkov a zároveň varoval pred zneužitím a príliš veľkým počtom odpustkov.

Kardinál Rahner charakterizoval odpustky ako kvalifikovaný príhovor Cirkvi. Pápež Pavol VI. v roku 1967 čiastočne súhlasil s týmto názorom, keď hovoril o skracovaní následkov hriechov a o vzájomnej pomoci pri prekonávaní hriechov. Ale odpustky chápal tiež ako rozdeľovanie pokladu Cirkvi.

Pokladom Cirkvi je Kristus, nakoľko má v ňom trvanie a platnosť zadostučinenia a zásluhy jeho diela vykúpenia. Katechizmus Katolíckej cirkvi nazýva odpustky odpustením časného trestu pred Bohom za hriechy, ktoré sú už odpustené, čo sa týka viny. Časný trest chce vyjadriť pravdu, že aj všedný hriech má za následok nezdravé pripútanie k stvoreniam, ktoré potrebujú očistenie.

Odpustky sú čiastočné alebo úplné, podľa toho či oslobodzujú od časného trestu za hriechy čiastočne alebo úplne. Veriaci môže získať odpustky za seba alebo za zosnulých.

Hriech má dvojaký následok. Sú stupne viny a stupne trestu. Za smrteľný hriech je večný trest, keď človek stratí osobné spoločenstvo s Bohom. Neodpustený večný trest vovádza človeka do večného zatratenia. Večný trest je odpustený dokonalou ľútosťou a spoveďou. Ale každý hriech je spojený tiež s trestom vzhľadom na spravodlivosť (dočasné tresty). A tu majú miesto odpustky. Dočasné tresty majú dve roviny: materiálnu (utrpenia, trápenia) a morálnu (duchovné hodnoty, dokonalosť, zásluhy).

Odpustky sú svätenina a neslobodno im pripisovať väčší význam ako sviatosti pokánia. Podmienkou získania odpustkov je krst, život v spoločenstve Cirkvi, odpustenie ťažkých hriechov, vykonanie predpísaných dobrých skutkov a aspoň všeobecný úmysel získať odpustky. Čo sa týka odpustkov za zomrelých, treba povedať, že Cirkev nemôže rozhodovať o Bohu a jeho plánoch. Preto odpustky za zomrelých chápeme ako prosbu, ktorú Cirkev predkladá s Ježišom Kristom a v spoločenstve so svätými. V odpustkoch má iniciatívu Boh.

Ondrej Švančara

Mariánska úcta

Keby sme chceli určiť miesto mariánskej úcty v živote Cirkvi alebo nejakú jej normu, museli by sme povedať, že vždy ide o oslavu pamiatky Kristovej smrti a zmŕtvychvstania, teda veľkonočného tajomstva.

Panne Márii určite patrí naša zvýšená pozornosť a zbožná úcta, a to pre jej dôverný vzťah ku Kristovi, jej miesto v dejinách spásy, dokonalé vykúpenie a jej špecifické začlenenie do Cirkvi. No vo vyznaní viery a v teológii sa nikdy nezabúda na skutočnosť, že jedine Bohu patrí úcta klaňania sa. Pannu Máriu nikdy neuctievame ako božstvo.

V klaňaní sa človek uznáva Boha ako poslednú príčinu sveta a svojej spásy aj ako absolútny cieľ. Konkrétnu podobu nadobúda v bezpodmienečnej dôvere v Boha, v bezhraničnej oddanosti a dokonalej nádeji v neho.

Naproti tomu každému človekovi patrí úcta pre jeho osobnú dôstojnosť, ktorú má na základe svojho pôvodu od Boha. Ľuďom, čo sa skrze Krista dostali definitívne k Bohu, hoci nie sú ešte oslávení aj s telom (svätým), patrí úcta vo vyššom stupni ako ostatným (cultus duliae); táto úcta je primárne úctou samého Boha, lebo pri každom uctení človeka sa zároveň javí adorácia Boha.

Správna úcta obsahuje vždy dva prvky: absolútne uctievanie Boha, adoráciu a úctivý postoj k stvoreniu pre jeho osobnú dôstojnosť, ktorá od Boha pochádza a na neho sa vzťahuje. Zvláštnym druhom nábožnej úcty je vzývanie o orodovanie. Podkladom vzývania a orodovania je spojenie v láskyplnej starostlivosti jedného o druhého vo veci spásy a v tom sa prejavujúca solidarita v Kristovi. Pri vzývaní sa obracia prosebník na človeka, ktorý je láskou spojený s Bohom a bratsky s ním samým, aby ho osobitným spôsobom prijal do svojej lásky. Preto kto vzýva niektorého svätého o príhovor, prosí, aby svätý zahrnul do svojej lásky k Bohu aj jeho, a tak prebúdajúcou silou svojej lásky, ktorá je živená láskou Božou, urobil ho schopným milovať Boha, otvoriť mu svoje srdce a prijať ho doň.

Máriino orodovanie má ten istý zmysel ako orodovanie ostatných svätých. Značne sa však od neho líši svojou intenzitou a univerzálnosťou. Mária zahrňuje do tepla svojej starostlivej lásky všetkých ľudí.

Úcta patriaca Panne Márii (hyperdulia) prevyšuje vo vysokej miere úctu, ktorá sa má vzdávať ostatným svätým. Nie je však čímsi medzi adoráciou a uctievaním svätých. Nie je ani zmiešanou formou. Nezabudnime, že ak má naša úcta k nej byť správna, pre nás osožná a Bohu milá, musí patriť k úcte, ktorá je primeraná stvoreniu a podstatne sa líši od úcty k Bohu. Veď Mária, naša Matka, nie je bohyňa, ale pokorná Služobnica Pána...

O viere, sexualite a rodovej ideológii

V dňoch 16. - 17. novembra 2012 na Slovensku prednášala nemecká sociologička **Gabriele Kuby**, autorka jedenástich kníh o kultúre života a antikultúre smrti, vzťahoch, sexualite, problematike rodovej ideológie, hraniciach osobnej slobody a s tým súvisiacich záležitostiach. Pri tejto príležitosti bol s ňou urobený zaujímavý rozhovor.

V roku 1997 ste sa obrátili na katolícku vieru, akým spôsobom to ovplyvnilo váš život a vašu prácu?

Moje obrátenie na katolícku vieru nastalo vo veľkej životnej kríze. Bola som 18 rokov vydatá, mali sme tri deti, obaja s manželom sme opustili Cirkev - manžel katolícku a ja protestantskú, bola to obrovská kríza. A potom k mojim dverám prišla mladá žena, ktorú som takmer nepoznala, a povedala mi „**modli sa,**“ čo bol odvážny čin. Sadla som si do svojho meditačného priestoru, pred sochu Budhu a všetky veci, ktoré som pozbierala počas môjho dlhého hľadania a na konci modlitby som jednoducho vedela, že sa stanem katolíčkou. Bola som si tým úplne istá a nikdy som o tom už nemala žiadne pochybnosti. Som šťastná, že som našla otvorenú cestu k Bohu v rámci Katolíckej cirkvi. Na to som

sa rozhodla napísať knihu o mojom obrátení. Táto kniha, ktorú som nazvala „**Moja cesta k Márii - sila živej viery,**“ mala veľký úspech.

Odvtedy ma pozývali do rôznych diskusií a debát. Som zameraním sociologička, zaujímam sa o spoločnosť a politiku, a v istom momente som prostredníctvom knihy **Sex a kultúry** od anglického autora Unwina pochopila, že **sexualita je hlavné pole ničenia hodnotového systému našej spoločnosti.** V každom jednotlivcovi, aj v celej spoločnosti. Potrebujeme potraty a antikoncepciu iba ak žijeme v sexualizovanom štáte a spoločnosti. Na toto som sústredila svoju pozornosť. Sexuality sa týka aj „gender ideology“ - rodová ideológia. Práve táto ideológia je **základom pre ničenie polarity medzi mužom a ženou,** je to hnutie, ktoré vychádza z problematiky tzv. „manželstva“ gejov a lesbičiek.

Priblížme si podrobnejšie princíp rodovej ideológie...

„Gender“ alebo rod je anglický termín a bol pretlačený do používania na veľkej ženskej konferencii OSN v roku 1995. Feministky, ktoré sa na tomto podujatí stretli, si uvedomili, že je potrebný nový termín. **Zmena spoločnosti sa totiž vždy deje cez zmenu jazyka.** Uvedomili si teda, že potrebujú nový výraz na presadenie toho, čo chceli presadiť, a to je **zničenie polarity medzi mužom a ženou,** čo je iba v záujme homosexuálov - veď kto iný by mal záujem ju zničiť? Takže prispôbili termín „rod,“ ktorý už existoval v anglickom jazyku, aby vyjadrili, že existuje sociálny rod, sociálne pohlavie, a biologické pohlavie. **Rodová ideológia hovorí, že nie je dôležité akého ste pohlavia biologicky, že si môžete vybrať, či chcete byť muž alebo žena.** A môžete si vybrať aj svoju sexuálnu orientáciu, či už je heterosexuálna, homosexuálna, transsexuálna, intersexuálna, bisexuálna... čokoľvek. Toto je hlavným bodom programu rodovej ideológie a jej zavádzania do praxe.

Ako to ohrozuje inšitúciu rodiny?

Termín „rodina“ sa vzťahuje na vzťah muža a ženy. **Cez rodovú ideológiu sa ničí rodina, zväzok muža a ženy s prokreatívnym poslaním.** Na rodinu sa útočí a zároveň sa bojuje za uzákonenie homosexuálnych manželstiev, ktoré nikdy nemôžu byť skutočnými, plnohodnotnými manželstvami, pretože sú vo svojej podstate sterilné. Chcú adoptovať deti, umelo ich plodiť a všetky tieto veci, a **nikto sa nepýta, čo to spôsobí samotným deťom.** Záujmy homosexuálnych dospelých sa stávajú omnoho dôležitejšími ako záujmy detí.

Píšete, že korene antikultúry smrti spočívajú v zlom chápaní sexuality a jej zneužívaní...

Toto je hlavný dôvod mojej práce. Autor už spomenutej knihy Sex a kultúra J. D. Unwin bol antropológ, ktorý **podrobne skúmal 80 civilizácií**, a dospel k záveru, že **vysoká kultúra je podmienená vysokou morálkou, čo znamená monogamiu a panenstvo žien.** A keď spoločnosť upustí z tohto vysokého štandardu, čo spoločnosti vždy robia **po nejakom čase, klesne aj ich kultúrna úroveň.** Čítala som tieto závery a bola som veľmi rozrušená, pretože som sa pozrela okolo seba a povedala som si, že vidím množstvo príznakov toho, že naša kultúra úroveň klesá. Vnímam úplne šialenú sexualizáciu prostredníctvom médií, reklám atď., prostredníctvom toho, čo sa učia deti v škole, a hovorím si - áno, naozaj je to tak. Myslím, že sexualizácia, ktorá potrebuje antikoncepciu a potraty, ničí rodinu a vytvára **antikultúru smrti**, čo sa odráža aj v našej demografickej kríze, ktorá nás všetkých postihne a nedá sa odvrátiť. Rodí sa stále menej detí a táto skutočnosť nás dostane do veľkých problémov.

Aké sú dopady prílišnej sexualizácie spoločnosti na jednotlivca a jeho vnútro?

Ak majú ľudia niekoľko vzťahov kým sú veľmi mladí, je pre nich **ťažké vytvoriť puto v manželstve.** Pretože ľudská bytosť nefunguje na princípe „skúsím a číslo desať možno bude tá správna osoba.“ **Vytvoriť puto je záležitosť vyspelého charakteru, čomu sa musíte naučiť.**

Integrovať svoje sexuálne cítenie do túžby srdca si vyžaduje **zrelosť človeka. A toto sa pri striedaní partnerov nedá.** Ničí to jednotlivca, ničí to sen lásky, a ničí to aj vzťah k Bohu, čo je pre kresťana dôležité, pretože - ako vieme - Boh je láska a chce, aby sme sa učili milovať. **Láska znamená úplné odovzdanie sa tomu druhému.** Takže toto všetko je zahalené čiernym mrakom, ale nie úplne zničené, pretože to máme vpísané v srdci.

Všetky veci, ktoré ste v tomto rozhovore povedali, dávajú zmysel, keď ľudia veria v Boha. Ako však túto problematiku komunikovať tým, ktorí v neho neveria?

Sen lásky je v každom srdci, či už veriacom, alebo neveriacom. Ako veriaci máme prístup k Božej milosti, takže je pre nás ľahšie žiť túto cestu. Ale demografická kríza zasiahne každého, či je veriaci, alebo ateista. **Keď sa náš sociálny systém zrúti - a on sa zrúti - každý ateista sa bude pýtať, čo sme urobili zle.** V Nemecku sa aktuálne diskutuje o prevezení starých ľudí do Thajska alebo do Rumunska, pretože je drahé sa o nich starať a tam sú náklady nižšie. Takže - **keď sa ocitnete v Thajsku, Rumunsku, alebo v Španielsku ako starý človek** a nikto nebude na blízku, pravdepodobne začnete **premyšľať nad tým, čo ste urobili zle.** Keď sa pozriete na problémy spoločnosti, vidíte, že spôsobia utrpenie každému. **Keď nás toto utrpenie zobudí, už bude príliš neskoro čokoľvek zmeniť.** Ako kresťania možno vidíme problémy trochu skôr, a tak by sme sa mali snažiť prebúdzajú aj tých ostatných.

Vo svojich knihách píšete o paradoxe strácania slobody v mene slobody. Čo môže každý z nás urobiť, aby k tomu nedochádzalo?

Sloboda je najvyššou hodnotou v našej spoločnosti. Každý chce byť slobodný a keď sa spýtam mladých ľudí čo to znamená, tak zvyčajne odpovedia „**môžem robiť to, čo chcem.**“ Je ľahké ukázať, že spoločnosť, dokonca ani jednotlivec nemôže fungovať ak robí iba to, čo chce. Ak budeme ležať v posteli a nepôjdeme do práce, stratíme ju; ak budeme jesť koľko chceme, budeme tuční atď. Takže **pre ľudskú bytosť neexistuje neobmedzená sloboda.** Ani v našej

osobnej skúsenosti, ani ako pre kresťanov, pretože **sme súčasťou poriadku stvorenia a musíme rešpektovať zákony tohto poriadku**. Ak to neurobíme, budeme trpieť. Je to jednoduché. Sloboda potrebuje meradlo toho, čo je správne a čo nie. **Ak nemáme koncept dobrého a zlého, ako vieme či ísť vľavo alebo vpravo?** Takže je potrebné mať nejaký spôsob úsudku, a kresťanstvo nám ho dáva. Každé náboženstvo, každá kultúra a tradícia má veľmi konkrétny pohľad na túto záležitosť. Teraz žijeme **v diktátúre relativizmu**, ktorý ponúka predstavu, že každý môže rozhodovať. A to jednoducho nefunguje. Dezintegruje to spoločnosť, takže potrebujeme pravdu, aby sme žili v slobode, a potrebujeme zmysel pre zodpovednosť za následky toho, čo robíme.

Ako vás vo vašej práci inšpirujú dokumenty Katolíckej cirkvi, učenie pápežov?

Veľmi. Som nadšená keď čítam texty pápeža Benedikta XVI., pochádza z mojej krajiny, dokonca z oblasti, kde žijem. Takže je tu prepojenie i na tejto úrovni, ale vždy sa ma dotýka jeho prejav, svetlo a pravda v jeho dokumentoch. Je to **veľká inšpirácia**. A takisto blahoslavený Ján Pavol II. - Teológia tela, Láska a zodpovednosť sú úžasné knihy. Myslím, že on **do bodky chápal relevantnosť sexuality a rodiny** a jeho celoživotné dielo bolo práve o týchto témach. Je to skutočne veľmi inšpirujúce.

Väčšinou sú to laici a laické hnutia, ktoré sa prakticky angažujú v oblasti ochrany života od počatia po prirodzenú smrť a podporu rodiny. Vy sama ste jednou z nich. Ako vnímate podporu oficiálnych cirkevných štruktúr pre tieto iniciatívy?

Bola som na Slovensku len pár dní, ale myslím, že situácia tu je o niečo lepšia než v Nemecku, Švajčiarsku alebo Rakúsku. Je to veľmi smutné, ale u nás máme veľmi málo biskupov, ktorí sa intenzívne angažujú v tejto oblasti. Je ich pár, ale vo všeobecnosti akoby mali zviazané ruky a neboli veľmi ochotní bojovať a niesť následky tohto boja, čo je bolestivé. Existuje **veľká opozícia voči všetkému čo je kresťanské najmä v médiách**. Takže objektívne - je tu pole skutočne

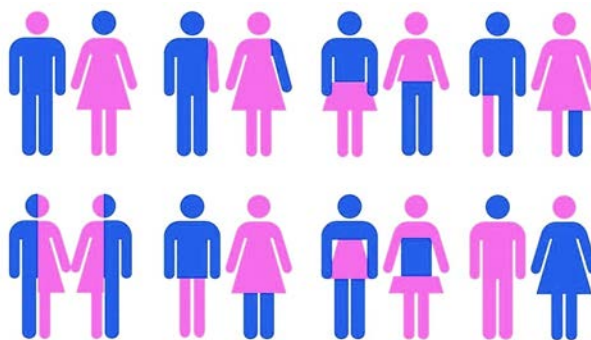
intenzívneho boja a je potrebné, aby predstavitelia Cirkvi v tomto boji bojovali na strane pravdy. Mám veľký dôvod na radosť, pretože 31. októbra tento rok som sa stretla s Benediktom XVI., dala som mu svoju najnovšiu knihu a povedala som: **„Snažím sa hovoriť pravdu všade, kde je to možné.“**

A Svätý Otec povedal: „Áno, je to ťažké, vďaka Bohu, že o týchto veciach hovoríte a píšete.“ To je skvelé. Cirkev žije v zložitej situácii a ja som vďačná, že máme magistérium a pápeža takej duchovnej veľkosti a absolútnej oddanosti pravde. Toto je pre mňa skutočný zdroj osobnej nádeje a povzbudení.

Pripravila: Danka Jacečková

Zdroj: http://www.paradigma.sk/redacny_system/clanok.php?id=304

Gender ideológia

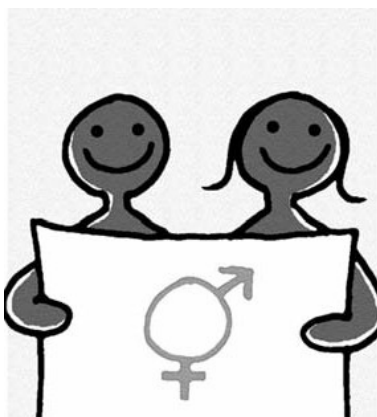

Základné tézy ku gender ideológii (GI), ktorá ohrozuje veľké Božie dary:

- **Rodová identita** (muž a žena) - GI odmieta ich prirodzený pôvod; označuje ich za sociálny konštrukt; cieľ: pomocou pedagogiky tzv. rodovej rovnosti vykoreniť stereotypy, ktoré spájajú rod s pohlavím a nastaviť spoločnosť na novú mentalitu: rodovú identitu si vyberá človek sám podľa toho, ako sa cíti..
- **Sexualita** - GI odmieta akúkoľvek reguláciu sexuálnych túžob. Sexuálne túžby treba podnecovať už u novorodencov. Pornografia podnecuje sexuálnu tvorivosť, preto je vítaná.

Nemorálne je len to, s čím druhý pri sexe nesúhlasí. Sexuálna výchova, oslobodená od stereotypov, má byť povinnou súčasťou školského vyučovania už od materskej škôlky. Pre skutočné oslobodenie sexuality treba zabezpečiť neobmedzenú dostupnosť antikoncepcie a aby sa potrat stal „ľudským právom“.

- **Manželstvo** - GI požaduje „právo na manželstvo“ aj pre osoby rovnakého pohlavia. Prechodným štádiom je požiadavka, aby štát uznával tzv. registrované partnerstvá. Všetky typy manželstiev majú mať rovnaký nárok na podporu zo strany štátu. Cieľ: označovaním rôznych typov spoluzitia pojmom „manželstvo“, vykoreniť zo spoločnosti stereotypné chápanie manželstva ako celoživotného zväzku muža a ženy; oslobodiť sexualitu od stereotypného (heterosexuálneho) rámca; zabezpečiť, aby sa výchova detí čím menej viazala na stereotypné (heterosexuálne) predstavy.

Toto nové chápanie manželstva ako akékoľvek spoluzitie dvoch alebo aj viacerých osôb na základe momentálneho osobného pocitu sa napokon mení na anti-manželstvo. Ak je to čokoľvek, prestáva byť niečím konkrétnym a teda dochádza k vyprázdneniu pojmu.

- **Rodina** - GI chápe rodinu rovnako široko ako manželstvo. Požiadavky LGBTI osôb majú postupnosť: registrované partnerstvá → manželstvá → adopcie detí → zákaz kritiky homosexuálneho správania. Keďže nejestvujú normy pre sexuálnu orientáciu a rodovú identitu, zaniká aj právo dieťaťa na otca (muža) a mamu (ženu). A naopak, akékoľvek registrované partnerstvo či „manželstvo“ má mať právo na adopciu v rovnakej miere ako heterosexuálne páry. Pojmy *otec* a *mama* sú diskriminačné;

namiesto toho sa majú zaviesť pojmy *rodič 1* a *rodič 2*. Aby sa zmazal evidentný rozdiel medzi hetero- a homo- rodinami (nemožnosť plodiť dieťa), GI formuluje aj „právo na dieťa“, t. j. okrem adopcie požaduje plný prístup (s podporou štátu) k umelému oplodneniu, s využitím tretích osôb (darcovia vajíčka a spermie, prenajímateľky maternice).

Zhrnutie:

Gender ideológia je

- Lúbivá - narába s pojmami *ľudské práva, práva menších, rovnosť* a pod.
- nebezpečná
- rozkladá manželstvo a rodinu
- nevedecká
- odmieta odbornú i verejnú diskusiu
- nelogická
- vychováva pudového a rozorvaného človeka
- chce zabíjanie povýšiť na právo
- je totalitná - obmedzuje slobodu slova (a ohlasovania Evanjelia)

Na rozdiel od komunizmu a fašizmu, ktoré dokázali strhnúť masy, GI nemá podporu verejnosti, ale má veľmi silných spojencov, ktorí jej zabezpečujú víťazné ťaženie po celom svete:

- ekonomické záujmy najbohatších na Zemi
- politické štruktúry
- médiá

Paškál

Paškál je veľkonočná svieca. Jej názov pochádza z gréckeho slova pascha a znamená prechod. Prechod Židov z Egypta. Zapaľuje sa pri veľkonočnej vigílii.

Veľkonočná vigília prebieha počas Bielej soboty, a to po západe slnka. Svieca sa zapaľuje od ohňa, ktorý požehná kňaz. Toto svetlo preniká tmou kostola a kňaz zo zdvihnutou sviecou tri krát zvolá Kristus svetlo sveta.

Má byť zhotovená z včelieho vosku. Každý rok nová, dostatočne veľká. Musí obsahovať letopočet, kríž, písmená alfa a omega a môže mať aj barančeka.

Letopočet nám hovorí o tom, že Kristus žije a sprevádza nás po celý rok. Je pre nás svetlom tam, kde sa nám zdá, že je tma. Písmeno A (alfa) a písmeno Ω (omega) sú prvým a posledným písmenom gréckej abecedy. Pripomínajú slová Pána Ježiša - Ja som Alfa a Omega, prvý a posledný, počiatok a koniec. Hrudky kadidla - kríž a symboly rán Pána Ježiša - nám pripomínajú, že Pán Ježiš svojím utrpením a smrťou dosiahol vzkriesenie.

Veľkonočná svieca býva umiestnená v blízkosti oltára počas veľkonočnej doby až do Turíc. Zapaľujeme ju pri slávení krstu, sviatosti birmovania, sobáši a pohrebe.

Už dávnejšie som uvažoval na tým, či by sme nemohli vyrobiť paškál pre náš farský kostol a kostol v Pavlovej Vsi sami. Tento rok sme skúšali odliat paškál prvý krát. Aj sa nám to podarilo. Vyrobili sme paškály pre oba kostoly.

Jedno ráno sme sa stretli na fare ja, Martinka Buntová, Robo Bunta, Timo Blahunka a Peťo Volaj. Pripravené sme už mali takmer všetko - vosk, knôt, odlievaciu formu, ozdoby a najmä chuť. Vosk sme roztopili vo veľkom hrnci a dávali sme pozor aby nám nezačal vriieť. Popri tom v pivnici finišovali prípravy formy, do ktorej sme umiestnili knôt s predpísaným pomerom hrúbky. Ak knôt nie je dostatočne hrubý, sviečka nezhorí celá. Opačný problém je pri hrubom knôte. Vtedy svieca horí príliš rýchlo a roztopený vosk steká dole sviecou.

Dôležité je natiahnuť tento knôt do stredu formy. Správne ho napnúť, aby sa nezvlnil počas chladnutia vosku.

Sedem kilogramov vosku sme roztápali dve hodiny. Potom sme ho naliali do formy a nechali vychladnúť. Po rozobratí formy sme sa potešili, že dielo sa nám podarilo. Bolo ho potrebné patrične ozdobiť.

A taknám tohoročná vigília pripomenula vzkriesenie Krista vlastnou veľkonočnou sviecou. Nastal však problém počas horenia. Horiaci knôt klesol o niekoľko centimetrov a objavila sa chyba. Vzduchová bublina, ktorú sme vizuálne nemohli odhaliť. Predpokladám, že sa počas liatia horúceho vosku do formy vytvorili bubliny a pena, ktorá stúpala nahor. Okraj sviece tuhol rýchlejšie a nahromadený vzduch nemal ako uniknúť von. Kto nespraví nič, nič nepokazí. My sme odlievali paškály prvýkrát. Tento rok sme sa poučili na vlastných chybách a o rok pripravíme paškál ešte krajší a lepší.

Martin Brziak

Georgius

Podelíme sa navzájom

Na záver chcem ešte raz poďakovať za deň s názvom Podelíme sa navzájom. Bol to krásny deň, naplnený najmä láskou a solidaritou. Vďaka kapustnici, koláčikom, obetavým farníkom a farníčkam, sme vyzbierali a odoslali inštituciám, ktoré pomáhajú ľuďom a sociálne slabším rodinám 800 €. Úprimné Pán Boh zaplať.